

תת"ע 6762/05/13 - מדינת ישראל נגד ריאד סאלחי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

24 אפריל 2014

תת"ע 6762-05-13 מדינת ישראל נ' סאלחי
בפני כב' השופטת דלית ורד

מדינת ישראל	בעניין: מאשימה
	נגד
ריאד סאלחי	נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אי ציות להוראת שוטר במדים, אשר הורה לו לעלות על המדרכה ולא לעמוד בכביש, בניגוד לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן - **תקנות התעבורה**).

נסיבות האירוע, בהתאם למפורט בנסיבות כתב האישום היו כלהלן:

ביום 10.04.2013, שעה 11:30, נהג הנאשם ברכב מסוג מונית שמספרו 7638525 (להלן - **רכב הנאשם**) ברחוב ויצמן 23 בתל אביב, ונעצר על ידי השוטרת רס"מ בתיה רוקח (להלן - **השוטרת**), בשל ביצוע עבירת תנועה של עקיפה לפני מעבר חצייה. בעת רישום הדו"ח בגין העבירה המיוחסת, הנאשם, שעמד אותה שעה על הכביש, נדרש על ידי השוטרת להמתין בתוך חניית הקטנועים הצמודה למדרכה, או על המדרכה עצמה, ולא לעמוד על הכביש.

הנאשם נמנע מלציית להוראת השוטרת באומרו, על פי הנטען בכתב האישום, "**תרשמי עוד דו"ח את לא יכולה לרשום עוד דו"ח אני יעמוד על הכביש לא זז מצדי תעצרי אותי**".

הנאשם הוזהר פעם נוספת שלאחריה נרשם כנגדו הדו"ח נשוא כתב האישום, תוך שהוסברה לנאשם מהות וחומרת העבירה. על פי המצוין בכתב האישום, הנאשם השליך את הדו"ח על הרצפה.

בתגובת הנאשם בעת רישום הדו"ח נרשם: "**אני אעמוד איפה שבא לי את רושמת לי דוח כי אני ערבי הנה אני עומד על הכביש תעשי מה שאת רוצה תרשמי עוד דו"ח את לא יכולה לרשום עוד דו"ח**" והוסיף: "**תעצרי אותי עכשיו תזמיני עוד ניידות**".

הדו"ח שנמסר על ידי השוטרת לנאשם כלל הזמנה לדין לתאריך 9.6.13. במועד זה לא התייצב הנאשם לדין, ולכן נשפט בהיעדרו. הנאשם הגיש בקשה לביטול פסק הדין, וזו נענתה כנגד תשלום הוצאות.

בדין לעניין בקשת הנאשם לביטול פסק הדין מיום 21.7.13 ציין הנאשם: **"אני לא קיבלתי את ההזמנה. היה לי יכוח אתה ואני יודע שהיא רצתה לתת לי עוד דו"ח, ואני אמרתי לה שהיא לא יכולה. היא לא יכולה לתת לי עוד דו"ח, נתנה לי את הרישיון והלכתי. איך אפשר לתת דו"ח על זה שהיא טוענת שסיכנתי את עצמי"** (פרוט' עמ' 1 שורות 8-10).

בתגובתו בעת הקראת כתב האישום ביום 20.11.13, כפר הנאשם במיוחס לו באומרו: **"אם זה נחשב שאני עומד לידה והיא אומרת לי לעלות על המדרכה, אז גם היא צריכה לעלות. אני גם עליתי למדרכה אחר כך"**.

נוכח הכפירה, נוהל דיון הוכחות.

מטעם התביעה העידה השוטרת, ובמסגרת עדותה הוגשו הדו"ח שרשמה וכן שרטוט שערכה (ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו ובמסגרת עדותו הוגש שרטוט שערך (נ/1).

לאחר ששמעתי את הצדדים ובחנתי את חומר הראיות שבפניי, באתי לכלל מסקנה כי יש להרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, ואלה טעמיי:

1. אין חולק כי הנאשם היה במקום ובמועד הנטענים בכתב האישום. אין גם חולק כי בעת האירוע נשוא כתב האישום, נרשם כנגד הנאשם נרשם דו"ח בגין עקיפת רכב אחר אשר עצר לפני מעבר חצייה (להלן - **הדו"ח הראשון**). המחלוקת מתייחסת לאירועים שאירעו בזמן ולאחר רישומו של הדו"ח הראשון. יובהר כי שוטרים נוספים לא היו מעורבים באירוע, והשוטרת עבדה לבדה.

2. יוטעם כי הנאשם לא חלק על עצם כך, שהוא נדרש על ידי השוטרת לעלות על המדרכה ולא לעמוד בכביש.

בתגובתו לכתב האישום מיום 20.11.13, ציין הנאשם: **"אני גם עליתי למדרכה אח"כ"**. גרסתו זו של הנאשם לפיה ציית בסופו של דבר להוראת השוטרת, לא נשמעה מפיו בתגובתו בעת רישום הדו"ח, ואף לא בדין מיום 21.7.13 לעניין ביטול פסה"ד שניתן בהעדר. משכך, זו גרסה כבושה ומשקלה בהתאם.

יצוין כי הנאשם לא חזר בבית המשפט על גרסתו לפיה ציית להוראת השוטרת על ידי עלייתו למדרכה, לא בעת חקירתה של השוטרת, ולא בעת מתן עדותו, שם אף הסביר את אי עלייתו למדרכה בכך ש**"אני עמדתי וראיתי שאני לא מסכן את עצמי"**. (פרוט' עמ' 6 שורה 23).

3. במסגרת עדותה של השוטרת, טען הנאשם כלפיה בחקירתה הנגדית, כי במשפט שהתקיים בגין הדו"ח הנוסף (הכוונה לדו"ח הראשון) ציינה השוטרת **"שלא היה עוד דו"ח"**. על כך השיבה השוטרת כי המקרה אינו זכור לה (פרוט' עמ' 4 שורות 23-25).

לעניין זה, עמדה בפני הנאשם האפשרות להוכיח את הנטען על ידו, באמצעות הצגת פרוטוקול הדיון של המשפט שנערך בגין הדו"ח הראשון, אולם הנאשם נמנע מלהציג פרוטוקול זה בתואנה כי **"הפרוטוקול נמצא רחוק ממני אני חניתי בתחנה המרכזית ואני לא יכול להציג היום"** (פרוט' עמ' 4 שורות 1-2).

אין בידי לקבל תואנה זו. הטענה לפיה השוטר ציינה לכאורה כי לא היה דו"ח נוסף, הינה טענה שהועלתה על ידי הנאשם וביוזמתו, אין מדובר בטענה שהנאשם הופתע ממנה. לפיכך, מן הדין כי הימנעות הנאשם להציג מסמך שיש בו כדי להוכיח טענה יזומה שלו, אשר ניתן היה בנקל להמציאו, מבלי שנמצא טעם ראוי לכך, תפעל לחובתו.

מדברי הנאשם עצמו עולה שהנאשם ידע שנרשם לו דו"ח נוסף, כפי שיפורט בהמשך.

4. על פי דברי הנאשם בעדותו, **"איך אני יכול לסכן את עצמי אם הגב שלי לחניה של הקטנועים איפה שהגב שלה היה מול הכביש"** (פרוט' עמ' 4 שורות 13-14).

על פי השרטוט שנעשה על ידי הנאשם (נ/1) סומן על ידי הנאשם מקום עמידתו על הכביש, מקום בו מסומנות חניות לאופנועים, ולא על המדרכה.

בחקירתה הנגדית של השוטר, ציין הנאשם כי במקום האירוע יש תחנת מוניות, שם עומדות 2 מוניות דרך קבע, השוטר עמדה בקצה חניית הקטנועים ונשענה על הקטנוע שלה ואילו הוא עצמו עמד במקום ששרטט, היינו בין השוטר לבין המדרכה בתחום חניות האופנועים. על כך השיבה השוטר **"אתה לא עמדת בחניית האופנועים וגם לא על המדרכה, אתה עמדת על הכביש"**, והוסיפה כי היא עצמה עמדה ברכינה על מושב האופנוע שלה לצורך רישום הדו"ח, האופנוע עצמו עמד בניצב למדרכה בתוך חניית האופנועים, **"כך שכל הגוף שלי נמצא בחניית האופנועים"** (פרוט' עמ' 5 שורות 8-1). העובדה שהנאשם לא עמד בחניית האופנועים עולה במפורש מהאמור בדו"ח עצמו, בו רשמה השוטר: **"במהלך רישום הדו"ח (הראשון), נתבקש להמתין בתוך חניית הקטנועים ולחילופין על המדרכה והוריתי לו לא לעמוד על הכביש"**

אף מדברי הנאשם עצמו, עולה בבירור כי בעת האירוע הנאשם עמד על הכביש. במצב דברים זה, הוראתה של השוטר לבל יעמוד בכביש, בדין ניתנה.

הטענה שעלתה בדברי הנאשם הינה כי מקום עמידתו על הכביש לא היווה מקור לסכנה. אין בידי לקבל טענה זו, הציות הנדרש להוראת שוטר בהתאם לתקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, אינו מותנה בשיקול דעתו של מקבל ההוראה, באשר לפוטנציאל המסוכנות של אי הציות לה.

הוראת תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, אינה מסייגת את מהותן של ההוראות להן עובר דרך חייב לציין מכוחה. יחד עם זאת, מעצם מיקומה של תקנה זו בפרק העוסק ב - **"התנהגות בדרכ"** בתקנות התעבורה, ניתן ללמוד כי חובת הציות הרלוונטית, הינה בכל הנוגע להוראות שעניינן הסדרת התנועה.

ב-**עפ (ני-ם) 40350/07 בורנשטיין בנימין נ' מדינת ישראל**, ציין כב' השופט עזרא קמא:

"מקובלת עלי הטענה, שלפיה הוראות שוטר או אותות הניתנים על ידו, מתייחסות לעניין שבסדרי תנועה, ולא לכל עניין שבעולם".

לאחרונה נקבע בבית המשפט העליון, מפי כב' השופט שוהם, כי הוראת תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה יכול שתחול גם על אי הצגת רישיון נהיגה לשוטר (ראה: **רעפ 1812/14 טל אבשלום נ' מדינת ישראל**).

נסיבות האירוע שבפניי, ובכללן שעת האירוע - 11:30, ומיקומו של האירוע - רחוב ויצמן בסמוך לבית החולים

עמוד 3

איכילוב, עולים בקנה אחד עם תיאורה של השוטר לפיו **"יש שם תנועה רבה ועצם עמידתו בכביש הוא מסכן את עצמו ואת המשתמשים בדרך"** (פרוט' עמ' 4 שורות 19-20). בנסיבות אלו, ברי כי הוראה לחדול מלעמוד על הכביש ולעלות על המדרכה, הינה הוראה העוסקת במובהק בהסדרת התנועה במסגרת ההתנהגות בדרך.

5. על פי השרטוט שערכה השוטר (ת/1), מסומן מקום עמידת השוטר בעת האירוע, על הכביש בצמוד למדרכה במקום בו מסומנים על הכביש מקומות חנייה לאופנועים, ואילו מיקום הנאשם מסומן מערבית ממקום עמידת השוטר לעבר הכביש, באופן הבולט לתוך נתיב הנסיעה. בתגובתו של הנאשם לכתב האישום טען הנאשם **"אם זה נחשב שאני עומד לידה והיא אומרת לי לעלות על המדרכה אז גם היא צריכה לעלות"**. מדבריו אלו של הנאשם עולה במפורש כי הוא עמד על הכביש. עוד עולה מדבריו אלו כי הוא היה מודע היטב להוראתה של השוטר לעלות על המדרכה ולא לעמוד על הכביש.

נתתי אמון בעדותה של השוטר באשר למקום עמידתה ולמקום עמידתו של הנאשם ביחס אליה. בכל הכבוד הראוי, טענת הנאשם כי גם השוטר סיכנה את עצמה בעמידתה על הכביש איננה רלוונטית לחובתו של הנאשם לצייט להוראת השוטר.

זאת ועוד, השוטר ציינה בנסיבות הדו"ח כי בעת רישום הדו"ח הראשון הורתה לנאשם **"להמתין בתוך חניית הקטנועים או לחלופין על המדרכה"**, אולם לדבריה הנאשם נותר לעמוד על הכביש באומרו בהתרגו: **"תרשמי עוד דו"ח את לא יכולה לרשום עוד דו"ח אני יעמוד כל הכביש לא אז מצדי תעצרי אותי"**. דברים ברוח זו נרשמו גם כתגובת הנאשם לרישום הדו"ח.

6. הנאשם ציין, במסגרת הדיון מיום 21.7.13 בבקשה לביטול פסה"ד שניתן בהעדרו, כי לא קיבל את ההזמנה לדין (פרוט' עמ' 1 שורה 8). על טענה זו שב הנאשם בחקירתה הנגדית של השוטר, עת שציין בפניה **"אני לא קיבלתי את הדו"ח"** (פרוט' עמ' 5 שורה 8).

בהתייחסה לכך הפנתה השוטר לדו"ח, שם צוין במפורש כי הנאשם השליך על הרצפה את הדו"ח וההזמנה לדין.

הנאשם עצמו מציין כי **"היה ויכוח אם מותר לך לרשום דו"ח נוסף לפני שהלכתי ולקחתי את הרישון ממך ואמרתי לך שאת לא יכולה לרשום לי דו"ח נוסף והלכתי"** (פרוט' עמ' 5 שורות 15-17).

דבריו אלו של הנאשם, מעידים כי היה מודע לכך שבכוונת השוטר לרשום לו דו"ח נוסף. השוטר העידה כי היא הודיעה לנאשם שהיא רושמת לו דו"ח, וזאת לאחר שהוזהר מספר פעמים. עוד ציינה השוטר כי כשגרת התנהלות **"בוודאות הרישונות לא מוחזרים לנהג אלא לאחר שמסרתי לו את הדו"חות ביד"** וכך עשתה גם באירוע זה (פרוט' עמ' 5 שורות 18-21). אשר על כן, איני מאמינה לגרסת הנאשם כי לא היה מודע לכך שנרשם כנגדו דו"ח נוסף.

7. אני ערה לבקשת המאשימה להרשיע על סמך עדותה היחידה של השוטר, ולאחר שהזהרתי עצמי בנושא זה, לא מצאתי כל סיבה או עילה שלא ליתן מלוא אמוני בדבריה, כפי שבאו לביטוי לפניי הן בנרשם על ידה בדו"ח (ת/1), אשר כלל את כל היסודות העובדתיים של ביצוע העבירה, והן בעדותה בבית המשפט.

התרשמתי כי מדובר בשוטרת אמינה ומיומנת אשר דיווחה בת/1 את אשר ראו עיניה ושמעו אוזניה, ללא כל אינטרס זר, פרט לאינטרס של אכיפת החוק. בנוסף, מצאתי חיזוק משמעותי לגרסתה באמרותיו השונות של הנאשם.

בסיכומי של דבר אני סבורה כי די בראיות שהובאו בפניי, ובכלל זה עדותו של הנאשם עצמו, שלא הכחיש כי נדרש ממנו שלא לעמוד על הכביש ולעלות על המדרכה, ואף אישר בעדותו בבית המשפט כי נמנע מלעלות על המדרכה, על מנת להביא להרשעתו במיוחס לו. הנאשם התרעם עוד מלכתחילה על רישום הדו"ח הראשון. בלהט הוויכוח סרב הנאשם להוראת השוטרת, למרות שהיה מודע להוראה זו ולמרות שבעמידתו על הכביש היה כדי לסכן את עצמו ואת התנועה, ועמד בסירובו אף לאחר שהוזהר כי יירשם לו דו"ח נוסף.

אשר על כן אני מרשיעה את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ד, 24 אפריל 2014, במעמד הצדדים.